HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ג) ב"מ נג: נעיל מה: נקמן עג:, 2) [ענין תוספות נקמן נד. ד"ה הכא], 3) [תוספתא פ"ו], ד) [בסדר המסנה עליהם], ה) [יבמות י: וש"נ], ו) יבמות כ. כח:, 1) [בריש פ"ו בע"ז], שם כד בענה המתוקסה, במדבר טו בחילול שבת, ויקרא כ בחוד ויהעוני, שם כד במגדף], ח) בפ"ו: תק הגויס, ט) [נקמן סד.], י) [עי' רש"ס],

תורה אור השלם

1. אוֹ בְּאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בוֹ:
במדבר לה כא

גליון הש"ס

רש"י ד"ה אימור מצוה וכו' ואיזו זו חייבי לאוין. ע"כ רש"י יבמות דף פד ע"ב וכתבתי שם לתמוה על זה. וכעת מלאתי שעמד כזה בשפתי חיים פ"ם נג:

מוסף רש"י

אין לי. מי לא כתיב אלא יומת, אלא מיתה הכתובה בו. סייף (לעיל מה:). מנין שאם אי אתה יכול בו'. כגון שהיה בספינה וכולם ואתה יכול לזרוק בו מן לו לעוברו (ב"מ לא:). כגון שהיה מכבה או שהיה לו נהר מפסיק ואתה יכול לירות בו מן לו אלם (לקמן עב:). ת"ל מות יומת. ריבויא הוא (לעיל מה:). דאמר אין קידושין תופסין בחייבי לאוין. אין קידושין מופסין לאשה המתוכה על המקדשה בלאו, ורבנן פליגי עליה ואמרי בחייבי כריתות הוא דלא תפסי אבל בחייבי לאוין תפסי (סוטה יח:). בהמולך (מד:). בבריית המחזיר גרושתו ר"ע אומר אין לו בה קדושין (כתובות כח:). אר: דקתני (יבמות נ:) אלם ועשה בה מאמר אין לאחר שלישה כלום, כלומר אין המאמר מופס בה דקס ליה דשמא בלא יבמה ואמר בגמרא תניא רבי אומר אין הדברים אלו אמורים אלא לדברי ר"ע שהיה עושה מלוכה בעבוה (קדושין סח:).

כי גרסינן בשלמא לר' יונתן כדמפרש רבי טעמא חנק נעשה. במיתת ב"ד בילמא אין מיתות ב"ד אלא שנהג בהן כסייף: **ארבע מיתות.** בשמן הנקוד להן וכיון שלא פירש למי נתן חנק על כרחין קלה היא מכולן והגיהה לסתומי שחיטו רשמי למכה להחמיר עליה שלא להקל עליה לפיכך לא הוזרך לפרש: **שאר הנסקלין.** ללאו עבודת כוכבים ועבירה המאורסה וחלול שבת וחוב וידעוני ומגדף להכי כתיבי בהו סקילה[ח] וכולהו שאר הנסקלין לא כתיבא בהו סקילה בהדיא וגמרינן להו לקמן בגזירה שוה לחוב וידעוני: **כמאי גמרי.** איזו תיבה מופנית לגזירה שוה דמיסס בם לו מות יומתו: **ת"ל רב אחא מדפתי נרגיניא.** הא דת"ר זילת לאקשויי כמאי גמרי מאי הוא קשיא ליה לרבי זירא לי הוא גמרי בשות יומתו: **לי נימא שאם אינם לו קא קשיא ליה.** למאי קרי ליה מיתה שאם ובשחנק תיגמר מינה ג"ש מחוב וידעוני כי היכי דגמרינן כל הנסקלין ללא כתיב בהו אלא מות יומתו שאמת וגמרינן להו מהתם: **מכה אביו ואמו.** למרינן לקמן למיתתו בחנק בשלו הן הנחנקין (דף פד:) וקשיא ליה לגמריה לסקילה מחוב וידעוני ומאי קשיא ליה מדגמר מחוב וידעוני לגמריה מאשת איש דלא כתיב אלא מות יומת. ריבויא הוא (לעיל מה:). **והאשה המביאה את המאורה.** עליה: **והנותן מזרעו למולך.** קסבר הלי תנא מולך ללאו עבודת כוכבים הוא מדתנן עבודת כוכבים ותנא מולך אלא חק העבודת כוכבים[ט] בעלמא הוא ולחמנא חייב עליה סקילה והכי למרינן בגמ"ש: **אוב וידעוני.** בשמתיתין לקמן (דף סה.) מפרש להו: **והמקלל אביו ואמו.** למיל מבשה משום לחיכא למרתי קלון אביו ואמו ומוציא שם שמים לבטלה: **והמסית.** את היחידים: **והמדיח.** עיר הנדחת. לקמן בשלו הן הנחנקין (דף פט:) מפרש לה מנא לן דבסקילה: **מכשף.** בגמרא (דף סז.) ילים לה מנא לן דבסקילה: **הבא על האם.** בשוגג חייב עליה שתי חטאות דבכולהו עריות כתיב בהו כרת וכתיב בהו חלוק חטאות ותפילו בשוגג אחד מהחמרינן בפרק בתרא למסכת מכות (דף יד.). לחייבו על אחותו שהיא אחותו ואמותו[י] והכא נמי כתיב בהו חלוק לרבנן דמפרש בגמרא [נד.]: **משום שאם אב.** שם נתקדשה לנחיי שלא ילדתו זנות או נתקדשה לו אחרי כן: **אלא משום שם.** וטעמא מפרש בגמרא: **אין לאחר מיתה אביו.** לחיוב להשת אב קאי דמרבה ליה קרא אף לאחר מיתה דדמפרש בגמרא [שם] אבל שם שאת אינם לאחר מיתה לא קאמרי: **אין מן המירוסין.** דכיון דקדשה אשתו היא לכתיב (דברים כד) כי יקח איש אשה משמע לקיחה נקראת אשתו והך קיחה דקידושין היא דגמרינן קיחה קיחה משדה עפרון [קדושין ג.]: **גמ' תניא ר' יהודה אומר וכו'.** אחי תנא פליג אתנא דידן דלא אפליג לדרבי יהודה בין רואיה לשאינה ואחי תנא אית ליה להיינו טעמא דרבי יהודה דלא היה לו לאביו אישות כה הלכך לא קריבא ליה אשת איש: **חייבי כריתות.** שאסורין עליו באיסור כרת דקיימא לן בקדושין בפרק שלישי [דף סז.] דלא תפסי בהו קדושין: **מכלל דרבנן וכו'.** בתמיה: **אלא מחייבי לאוין.** כגון ממזרת ונתינה או אלמנה לכה"ג דקיי"ל [שם דף סח.] דתפסי בהו קדושי מהאחת מהודה והאחת שנואה [דבריס כא:]. וטעמא דר"ע שאת אינם [שם:] מפרש אלא דקא אתי לאשמועינן דאפילו [דבריס כג] ושבר דבאשנואה אביו הכתוב מדבר דלאו דלא יבגה כנף אביו [שם] כנף שרשה אביו הוא ולחיכא ולקמר דחמנא דלא יקח אין לו לקוחין בה: **איסור מלוה וכו'.** יבמה שנפלה לפני יבם והיא אסורה עליו משום מלוה או משום קדושה חולצת והיבם יולאה בלא כלום. אע"ג דגבי חייבי כריתות קיימא לן בפרק קמא דיבמות [דף ג:] מגזרה שוה דעליה ליולאה חימנו בלא כלום בלא אלמנה לכה"ג דקיי"ל [שם דף סח.] דתפסי בהו קדושי מהאחת מהודה והאחת שנואה [דבריס כא:]. ועטעמא דר"ע שאת אינם [שם:] מפרש אלא דקא אתי לאשמועינן דאפילו [דבריס כג] ושבר דבאשנואה אביו הכתוב מדבר דלאו דלא יבגה כנף אביו [שם] כנף שרשה אביו הוא ולחיכא ולקמר דחמנא דלא יקח אין לו לקוחין בה: **איסור מלוה וכו'.** יבמה שנפלה לפני יבם והיא אסורה עליו משום מלוה או משום קדושה חולצת והיבם יולאה בלא כלום. אע"ג דגבי חייבי כריתות קיימא לן בפרק קמא דיבמות [דף ג:] מגזרה שוה דעליה ליולאה חימנו בלא כלום בלא אלמנה לכה"ג דקיי"ל [שם דף סח.] דתפסי בהו קדושי מהאחת מהודה והאחת שנואה [דבריס כא:]. ועטעמא דר"ע שאת אינם [שם:] מפרש אלא דקא אתי לאשמועינן דאפילו [דבריס כג] ושבר דבאשנואה אביו הכתוב מדבר דלאו דלא יבגה כנף אביו [שם] כנף שרשה אביו הוא ולחיכא ולקמר דחמנא דלא יקח אין לו לקוחין בה: **חי